सति दक्षिणभागे विद्यमानां स्वशक्तिमनुपर्य्यावृत्तिं करोति। यस्मादेवं तस्मात् पुरुषस्य दक्षिणभागोऽतिशयेन शक्तिमान्। अपिचादित्यो गोलोके प्रादक्षिण्येन वर्त्तते। अतस्तदीयामावृत्तिमन्वयं पर्य्यावृत्तो भवति। सूत्रकारेण दीदिहि दीदिदासि दिदायत्येषोऽग्न्युपसमिन्धने आम्नातः" इति॥

यस्मिन् समिन्धने मन्त्रा उदाहृतास्तदिदं समिन्धनं विधत्ते। "ऊत्वोपसमिन्धे [८] ब्रह्मवर्चसस्य समिद्धौ" इति। सम्यक् प्रकाशनायेत्यर्थः॥

दर्शपूर्णमासादाविव बर्हिःप्रहरणशङ्कां वारयितुं निषेधति। "न बर्हिरनुप्रहरेत्। असंस्थितो वा एष यज्ञः। यदग्निहोत्रम्। यदनुप्रहरेत्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्। तस्मान्नानुप्रहरत्यम्। यज्ञस्य सन्तत्यै" इति। करिष्यमाणानां यज्ञानामन्याधानत्वात्तेषाञ्चेदानीमप्यनुष्ठितत्वात्तथा चाग्नौ सत्यग्निहोत्रावस्थानात् सर्व्वयज्ञानुष्ठानमन्तरेणाग्निहोत्राख्यो यज्ञो न समाप्तः। तस्मात् समाप्तिद्योतकं बर्हिःप्रहरणं न कुर्य्यात्। तस्मिन् कृते स यज्ञो विच्छिद्येत। तस्माद्यज्ञसन्तत्यर्थं प्रहरणं न कर्त्तव्यम्। यदुक्तं सूत्रकारेण अग्निहोत्रस्थालीं प्रक्षाल्य क्षितमक्षित्यं जुहोमि स्वाहेत्युन्नयनदेशे निनयत्यन्तर्वेदि वेति॥

तदिदं विधत्ते। "अपो निनयति। अवभृथस्यैव रूपमकः" [९] इति॥ सोमयागे अवभृथस्य यत्स्वरूपं तदिव अपां निनयनेन करोति॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्ण-